

stemmer, til Retten, som skal overlevere det til Postvæsenet til Forkyndelse; jfr. den som Bilag trykte Skrivelse af 24. Januar 1913 fra Hovedbestyrelsen for Den danske Sagførerforening.

Et *Flertal* (Birch, Brorsen, Effersøe, Laust Jensen, N. Jensen, Markvorsen, L. Rasmussen og Tange) har ment at burde lade det bero med Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt. Ved Forkyndelse af Retsstævninger og Indkaldelser til Forligskommissionen samt til Mæglere i Tyendesager (§ 9) vilde den omhandlede Ændring nemlig foraarsage mere Ulejlighed for Parten end Lovforslagets Regel, og hertil kommer, at Udenretsstævninger, ved hvilke den direkte Indlevering til Postvæsenet maa antages at ville passe bedst, helt vil bortfalde, saa snart Loven om Rettens Pleje træder i Kraft.

Et *Mindretal* (Alfred Christensen, Deuntzer, Ellinger, Jessen, Johannes Pedersen, L. Pedersen og Wiinblad) har sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer ønsket, at det fornødne af Retsplejelovens Kap. 16 blev optaget i Lovens Tekst. Da Justitsministeren bestemt har nægtet at gaa ind herpaa, og Udvalgets Flertal herefter har fundet sig i at fravige sit Ønske, finder Mindretallet ingen Anledning til at opretholde sit Krav i Form af Ændringsforslag, der kunde staa i Fare for at blive nedstemt, da denne Side af Sagen væsentligst er af formel Natur, og Justitsministeren ene vil blive ansvarlig for denne mindre heldige Form, saafremt der af Behandlingen maatte fremkomme en Lov.

Denne Mindretallets passive Holdning i dette Spørgsmaal skyldes delvis ogsaa, at Mindretallet har ønsket at koncentrere sin Kraft paa at gøre den eventuelle Lov anvendelig og nyttig i stort Omfang ved at hjemle den stævrende Part eller hans Sagfører direkte Adgang til Postvæsenet ved Forkyndelser.

Den paa disse Omraader sagkyndigste Autoritet, Hovedbestyrelsen for Den danske Sagførerforening, erklærer i sin Betænk-

ningen vedføjede Skrivelse af 24. Januar 1913 blandt andet: „..... er man derimod indenfor Sagførerstanden tilbøjelig til at mene, at den i Forslagets § 3 ff. omhandlede fakultative Forkyndelse gennem Postvæsenet ikke vil faa nogen nævneværdig Betydning i det praktiske Liv for Udenretsstævninger, medmindre Forkyndelsen vil kunne foregaa ved direkte Henvendelse fra Sagsøgeren til Postvæsenet.“

Mindretallet har for at give Loven „nævneværdig Betydning“ i heromhandlede Retning fremsat Ændringsforslag, hvorved postal Forkyndelse vil kunne foregaa langt lettere og med fuldt saa god Garanti ved direkte Henvendelse af Sagsøgeren til Postvæsenet, som det kan ske ved den i Lovforslaget anviste Maade ved Partens Henvendelse til Retskontoret og dets Henvendelse til Postvæsenet.

Mindretallet føler sig saa overbevist om Rigtigheden af dette sit Standpunkt, at man, saafremt det ikke maatte blive anerkendt ved Vedtagelsen af de stillede eller lignende Ændringsforslag, vil være betænkt paa at søge Lovforslaget reduceret til, hvad der i saa Fald maatte være levnet af dets Kærne: Afskaffelsen af den ene Stævningsmand og Modernisering af den tilbageblevnes Betaling — eventuelt med Lovforslagets § 11 i ændret Form.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af et *Mindretal* (Alfred Christensen, Deuntzer, Ellinger, Jessen, Johannes Pedersen, L. Pedersen og Wiinblad):

1) Til 1ste Stykke føjes: „Dog skal Forkyndelser i Tyendesager og Aftægtsager fremdeles ske uden Betaling.“